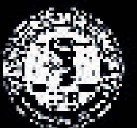
GROOTSCHALIGE OPLICHTERIJ

De psychiatrie is een corrupte industrie

Rapport en aanbevelingen
over het criminele monopolie van de
geestelijke gezondheidszorg

Gepubliceerd door de
Citizens Commission on Human Rights
Opgericht in 1969

BELANGRIJKE AANTEKENING
Voor de lezer

De psychiatrische beroepsgroep beweert de enige deskundige te zijn op het gebied van geestelijke gezondheid en "ziekten" van de geest. De feiten laten echter iets anders zien:

1. PSYCHIATRISCHE "STOORNISSEN" ZIJN NIET HETZELFDE ALS LICHAMELIJKE ZIEKTEN.

In de geneeskunde bestaan duidelijke criteria voor ziekten: een voorspelbare groep symptomen met een bewezen, vastgestelde oorzaak of begrip van hun samenstelling en functie. Koorts en koude rillingen zijn symptomen. Malaria en tyfus zijn ziekten. Het bestaan van ziekten wordt bewezen door objectief bewijs en lichamelijke testen. Vooralsnog is er geen bewijs voor het bestaan van geestelijke "ziekten".

2. PSYCHIATERS BEHANDELEN ALLEEN GEESTELIJKE "STOORNISSEN", GEEN AANGETOONDE ZIEKTEN.

Terwijl de geneeskunde ziekten behandelt, kan de psychiatrie alleen "stoornissen" behandelen. Zonder een oorzaak of fysiologie wordt een groep symptomen, die bij veel verschillende patiënten wordt gezien, een stoornis of syndroom genoemd. Psychiater Joseph Glenmullen, verbonden aan de Universiteit van Harvard, zegt dat in de psychiatrie "alle diagnoses enkel syndromen [of stoornissen] zijn, groepen van symptomen waarvan wordt verondersteld dat ze samenhangen, geen ziekten." Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie, stelt: "Er is geen bloedtest of andere biologische test om de aanwezigheid of afwezigheid van een geestelijke ziekte vast te stellen, zoals die wel bestaan voor de meeste lichamelijke ziekten."

3. DE PSYCHIATRIE HEEFT NOG NOOIT DE OORZAAK VAN EEN "GEESTELIJKE STOORNIS" VASTGESTELD.

Toonaangevende psychiatrische organisaties zoals de World Psychiatric Association en het Amerikaanse National Institute of Mental Health geven toe dat psychiaters geen oorzaken van of geneeswijzen voor geestelijke stoornissen kennen, en ze weten ook niet wat hun "behandelingen" precies doen bij een patiënt. Ze hebben alleen theorieën en verdeelde meningen over hun diagnoses en methoden die elke wetenschappelijke basis missen.

Zoals een voormalig woordvoerder van de World Psychiatric Association stelde: "De tijd dat psychiaters dachten dat ze geestelijke ziekten konden genezen is voorbij. In de toekomst zullen de geesteszieken moeten leren leven met hun ziekte."

4. DE THEORIE DAT GEESTELIJKE STOORNISSEN EEN GEVOLG ZIJN VAN EEN "CHEMISCHE ONEVENWICHTIGHEID" IN DE HERSENEN, IS EEN ONBEWEZEN MENING, GEEN FEIT.

Een heersende psychiatrische theorie (die een grote rol speelt bij de verkoop van bewustzijnsveranderende drugs) is dat geestelijke stoornissen een gevolg zijn van een chemische onevenwichtigheid in de hersenen. Net als bij hun andere theorieën, is er ook hier geen biologisch of andersoortig bewijs om die te onderbouwen. Dr. Eliot Valenstein, vertegenwoordiger van een grote groep medische en biochemische experts, schrijver van Blaming the Brain, zegt: "Er bestaan geen testen die de chemische status van de hersenen van een levende persoon kunnen vaststellen."

5. ALLEDAAGSE PROBLEMEN WORDEN NIET VEROORZAAKT DOOR DE HERSENEN.

Mensen kunnen problemen en tegenslagen in het leven, die kunnen leiden tot geestelijke problemen, soms als heel ernstig ervaren. Maar het pretenderen dat deze problemen worden veroorzaakt door ongeneeslijke "hersenziekten" die alleen verlicht kunnen worden met gevaarlijke pillen, is oneerlijk, schadelijk en vaak dodelijk. Zulke drugs richten vaak meer schade aan dan een verdovend middel en zijn in staat om iemand tot geweld of zelfmoord aan te zetten. Ze maskeren de werkelijke oorzaak van problemen en verzwakken het individu, waardoor hem of haar de mogelijkheid en de hoop wordt ontnomen om werkelijk te herstellen.

GROOTSCHALIGE OPLICHTERIJ

De psychiatrie is een corrupte industrie

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING

Criminaliteit in de huidige geestelijke gezondheidszorg

Psychiaters en psychologen claimen al decennia lang een monopolie op het gebied van de geestelijke gezondheidszorg. Regeringen en verzekeringsmaatschappijen hebben ze elk jaar weer voorzien van miljarden euro's om "geestelijke ziekten" te behandelen. Hierop kwamen echter alleen aanvragen voor méér financiële middelen, om de veronderstelde steeds slechter wordende geestelijke gezondheid te verbeteren. Geen enkele andere industrie kan het zich veroorloven om voortdurend tekort te schieten en te verwachten toch meer fondsen te krijgen.

Een groot gedeelte van deze middelen en verzekeringsgelden zijn verloren gegaan door fraude binnen de geestelijke gezondheidszorg, een internationaal probleem dat naar schatting elk jaar meer dan honderd miljard euro's kost.[1]

- De Verenigde Staten verliezen naar schatting jaarlijks $100 miljard door fraude in de gezondheidszorg.[2]
- Meer dan $40 miljard hiervan is het gevolg van frauduleuze praktijken in de geestelijke gezondheidszorg.
- Eén van de grootste fraudezaken in de gezondheidszorg uit de Amerikaanse geschiedenis betrof de *geestelijke* gezondheidszorg, terwijl het de kleinste sector is binnen de medische disciplines.
- Een onderzoek van de fraudeafdelingen van de Amerikaanse Medicaid en Medicare verzekeringen, voornamelijk uitgevoerd in New York tussen 1977 en 1995, liet zien dat de psychiatrie het slechtste scoort van alle medische disciplines.[3]
- Duitsland rapporteert dat er jaarlijks voor grofweg €1 miljard wordt gefraudeerd.[4]
- In Australië heeft het overbodig behandelen van patiënten in een jaar tijd meer dan €226 miljoen gekost.[5]
- In Ontario in Canada, werd psychotherapeut Michael Bogart in 2002 veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf voor het oplichten van de regering voor bijna $1 miljoen, de grootste medische fraude in de geschiedenis van deze provincie.[6]

> "De ervaring heeft geleerd dat er *inderdaad* veel criminele lieden in de geestelijke gezondheidszorg zijn. CCHR heeft een archief aangelegd op www.psychcrime.org met een lijst van medewerkers in deze sector die veroordeeld en gevangen gezet zijn."
>
> — Jan Eastgate

Mark Schiller, voorzitter van de Amerikaanse Associatie van Artsen en Chirurgen, stelt: "Ik heb regelmatig gezien hoe psychiaters patiënten diagnosticeerden met een scala van niet toepasselijke diagnoses om vergoedingen [van verzekeringen] te ontvangen".[7]

Toch veroordelen psychiatrische en psychologische belangenorganisaties dit niet. Desondanks gaf de voormalige voorzitter van de American Psychiatric Association (APA), Dr. Paul Flink arrogant toe: "Het is de taak van de APA om het vermogen van psychiaters om geld te verdienen te beschermen".[8]

Het monopolie van de geestelijke gezondheidszorg is in de praktijk niet verantwoordelijk en niet aansprakelijk voor haar mislukkingen. Dit heeft er voor gezorgd dat psychiaters en psychologen veel verder gaan dan alleen financieel frauderen. De lijst met misdaden die door deze “professionals” worden gepleegd variëren van fraude, drugs overtredingen, verkrachting en seksueel misbruik tot het molesteren van kinderen, mishandeling, doodslag en moord.

Het primaire doel van een behandeling in de geestelijke gezondheidszorg moet gericht zijn op het geven van therapeutische zorg of het behandelen van mensen met emotionele problemen; het mag nooit gaan om het financiële gewin van de behandelaar. Degenen die lijden zijn onvermijdelijk kwetsbaar en beïnvloedbaar. Een goede behandeling vereist daarom de hoogst mogelijke betrouwbaarheid en integriteit van de behandelaar.

De ervaring heeft geleerd dat er inderdaad veel criminele lieden in de geestelijke gezondheidszorg zijn. CCHR heeft een archief aangelegd op www.psychcrime.org met een lijst van medewerkers in deze sector die veroordeeld en gevangen gezet zijn.

Deze website is opgezet als antwoord op het hoge aantal veroordeelde beoefenaars van de geestelijke gezondheidszorg, die toch proberen werkzaam te blijven binnen deze sector. Eén van de voornaamste doelen is het informeren van het publiek over de achtergronden van deze personen.

Er is geen plaats voor criminele intenties in de geestelijke gezondheidszorg. CCHR werkt samen met anderen voor het zeker stellen van deze standaard.

De website en deze publicatie worden in het algemeen belang openbaar gemaakt voor Officieren van Justitie, fraudeonderzoekers bij verzekeringsmaatschappijen, internationale politieorganisaties, instellingen die zich bezig houden met controle op het werk van psychiaters en psychologen en het algemene publiek, met als doel het stoppen van de criminele psychiatrische misdragingen binnen de geestelijke gezondheidszorg.

Hoogachtend,

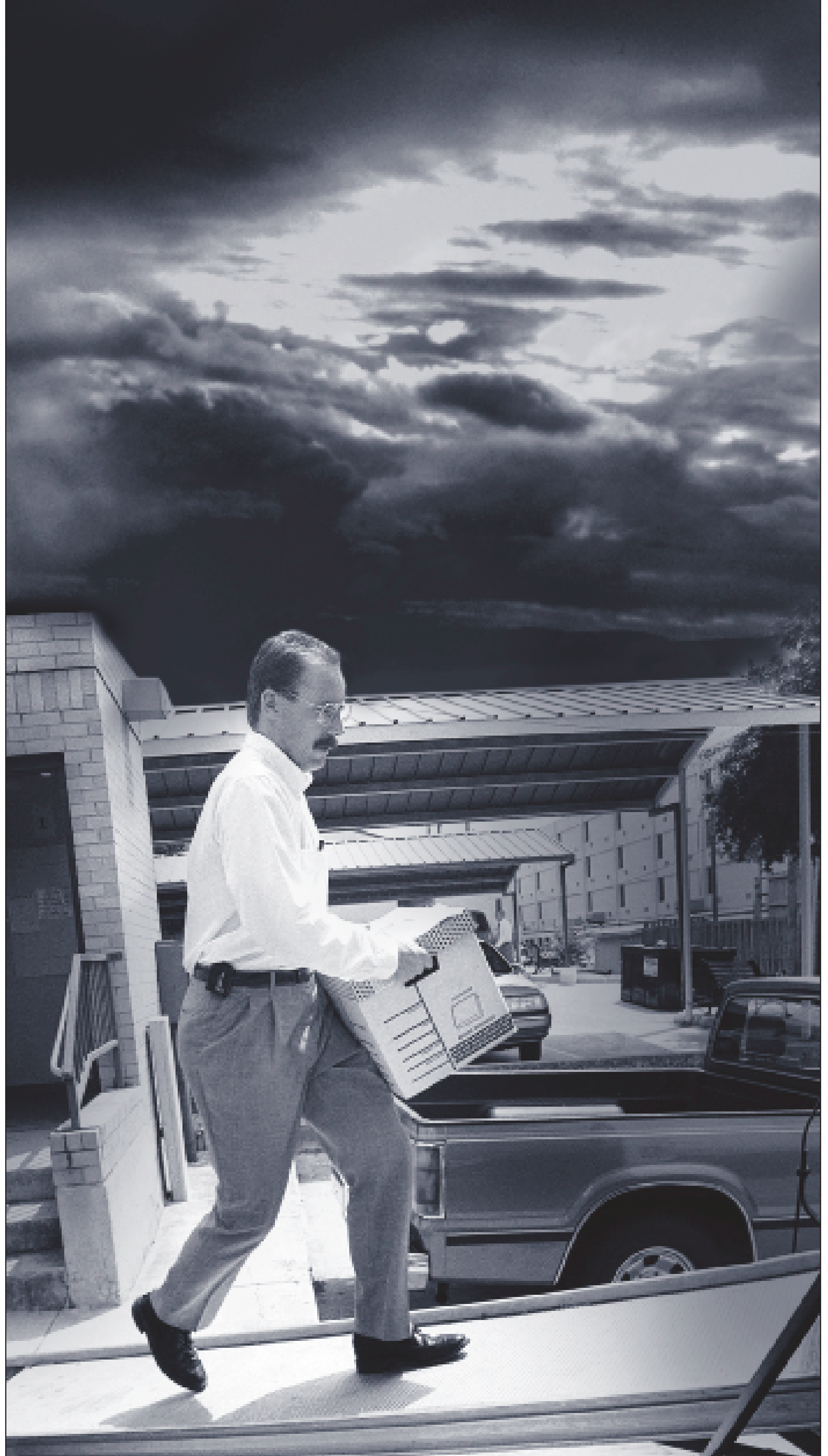
Jan Eastgate
Woordvoerder, Citizens Commission on
Human Rights International

BELANGRIJKE FEITEN

1. Ondanks ruim10 jaar fraudeonderzoek in de gezondheidszorg en veroordelingen in Amerika alleen, hebben psychiaters en psychologen hun frauduleuze praktijken, die gemeengoed zijn in hun gelederen, niet aangepast. In 2004 rapporteerde een Defense Criminal Investigative Service weer een nieuwe verhoging in de fraude door pychiaters en psychologen.

2. Mensen zijn op frauduleuze wijze opgenomen en vastgehouden tot de dekking van hun verzekeringspolis was opgebruikt. De psychiatrische “diagnose” werd vaak veranderd om de verzekering volledig te kunnen plukken.

3. De fraude vindt internationaal plaats. In Australië is bijvoorbeeld een grootschalige fraude gerapporteerd waarbij therapeuten onder andere rekeningen indienden bij verzekeringsmaatschappijen voor het hebben van seks met hun patiënten.

Fraude in de psychiatrie is wijdverbreid over de wereld. In de V.S. was de FBI gedwongen om een inval te doen bij de ketens van psychiatrische privéklinieken zoals de National Medical Enterprises (hierboven). Het bedrijf heeft een boete van $740 miljoen moeten betalen wegens fraude en misbruik.

HOOFDSTUK EEN

Geestelijke gezondheidszorg: Big Business

Op 12 april 1991 stopte er een patrouillewagen met twee geüniformeerde beveiligingsbeambten naast de 14-jarige Jeramy Harrel. Ze namen hem ondanks de protesten van zijn moeder en tegen zijn wil in mee naar een particulier psychiatrisch ziekenhuis, eigendom van Psychiatric Institutes of America (PIA), een dochtermaatschappij van National Medical Enterprises (NME). Een psychiater, Dr. Mark Bowlan en een jeugdwerker die beiden nooit met Jeramy of zijn ouders hadden gesproken, hadden een rechterlijke machtiging aangevraagd om hem op te nemen. Ze claimden dat hij "verslaafd" was en dat zijn grootouders hem lichamelijk mishandeld hadden. Dr. Bowlan claimde ook dat Jeramy "spijbelde, slecht scoorde op school en gewelddadig en agressief was". Hij voegde hieraan toe dat als de jongen niet behandeld zou worden, hij "nog langer zou lijden onder zijn ernstige en abnormale geestelijke, emotionele en lichamelijke ellende" en achteruit zou gaan.

> "Duizenden jongeren, kinderen en volwassenen zijn opgenomen voor een psychiatrische behandeling die ze niet nodig hebben. Patiënten worden tegen hun wil opgesloten totdat de dekking van hun verzekering volledig is opgebruikt. Er worden bonussen uitgekeerd aan personeel in inrichtingen, en aan psychiaters, om de bedden gevuld te houden…."
>
> — Jan Eastgate

De interventie van senator Frank Tejada uit Texas was nodig om Jeramy weer vrij te krijgen nadat was ontdekt dat de gedwongen opname gebaseerd was op niet gegronde en onware verklaringen van zijn 12-jarige broertje Jason.

Gedurende de zes dagen dat Jeramy werd vastgehouden in de inrichting werd hij, tegen de wil van zijn ouders, gedrogeerd. Zij mochten hem toen ook niet bezoeken. Hij veranderde van een levendige jongen in iemand met een gefixeerde starende blik in zijn ogen en een slepende tred. De verzekering van de familie kreeg een rekening van $11.000 voor deze frauduleuze "opname" en "behandeling".[9]

Deze zaak vormde de aanleiding voor uitgebreide regionale en nationale onderzoeken naar fraude en misbruik in de geestelijke gezondheidszorg in V.S.

Op 28 april 1992, gaf congreslid Pat Schroeder (voorzitter van de Commissie aangaande Kinderen, Jeugd en Gezin in het Huis van Afgevaardigden) een vernietigende reprimande af over de "onethische en storende praktijken" die waren ontdekt. Ze stelde dat: "Duizenden jongeren, kinderen en volwassenen zijn opgenomen voor een psychiatrische behandeling die ze niet nodig hebben. ... Patiënten worden tegen hun wil opgesloten totdat de dekking van hun verzekering volledig is opgebruikt... Er worden bonussen uitgekeerd aan personeel in inrichtingen, en aan psychiaters, om de bedden gevuld te houden..."

Het was "big business" zei ze.[10]

Mike Moncrief, senator in de staat Texas, stelde: "We hebben enkele van de meest uitgebreide, vernuftig uitgedachte, bedrieglijke, immorele en onwettige plannen aan het licht gebracht, welke gebruikt worden om lege bedden in ziekenhuizen te vullen...dit is niet slechts onredelijk. Het is schandalig. Het is oplichterij."[11]

De roofzuchtige en door winstbejag gedreven

praktijken van de psychiatrie zouden er uiteindelijk voor zorgen dat de NME werd onderworpen aan 14 onderzoeken. Op 26 augustus 1993 werd bij de NME een inval gedaan door de FBI, het gevolg hiervan was dat zij het daaropvolgende jaar $ 740 miljoen aan schadevergoedingen moest uitbetalen na civiele procedures.[12]

Strafzaken tegen psychiaters en ziekenhuisdirecteuren volgden en lopen nog steeds. Eén veroordeling betrof psychiater Robert Hadley Gross die in april 2004 begon met het uitzitten van een jaar gevangenisstraf, voor het uitschrijven van rekeningen voor diensten die hij nooit had geleverd en voor het accepteren van $860.000 aan "smeergeld" voor het doorverwijzen van patiënten.

Het schandaal veroorzaakte een domino-effect in de Verenigde Staten waarbij talloze particuliere instellingen, tientallen miljoenen moesten terugbetalen aan vergoedingen en schadeloosstellingen. In 2000 onderzocht het Amerikaanse ministerie van Justitie een particuliere psychiatrische ziekenhuisketen, Charter Behavioural Systems Inc., op fraude en misbruik. Datzelfde jaar werd de zaak geschikt en betaalde het bedrijf $ 7 miljoen wegens het teveel in rekening brengen bij ziektekostenverzekeringen en andere overheidsprogramma's.[13]

De politie deed een inval bij drie psychiatrische ziekenhuizen in het kanton Ticino, Zwitserland, waarbij de beroemde psychiater en eigenaar van drie inrichtingen, Dr. Renzo Realini, werd gearresteerd wegens oplichting en valsheid in geschrifte. Zijn boekhouding toonde aan dat Realini werkdagen van 30 uur in rekening bracht.[14]

In Australië is eveneens grootschalige fraude gerapporteerd waarbij therapeuten onder andere rekeningen indienden bij de Medicare verzekering van de overheid voor het hebben van seks met hun patiënten.[15] Eén psychiater bracht $98 in rekening bij Medicare voor het over een tapijt rollen met zijn patiënte in de achtertuin, voordat hij seks met haar had in zijn slaapkamer.[16]

In Rusland plegen psychiaters op dit moment gewetenloze fraude door kwetsbare rijke patiënten te dwingen om hun huis en bezittingen op hun naam te zetten.

In 2004 gaf de Amerikaanse Defense Criminal Investigative Service (DCIS) een rapport uit waarin stond: "De DCIS heeft een stijging gevonden in het frauderen met het leveren van diensten door de geestelijke gezondheidszorg, inclusief de diensten die geleverd werden door inrichtingen, klinieken en zelfstandige beoefenaars. Een overzicht van recentelijk uitgevoerde en nog steeds doorgaande onderzoeken wijst erop dat psychiatrische en psychologische diensten gevoelig zijn voor misbruik, specifiek in de volgende gebieden: het in rekening brengen van "niet

De roofzuchtige en door winstbejag gedreven praktijken van de psychiatrie zijn internationaal van omvang en frauduleus tot op het bot.

Jeramy Harrell (rechts) werd ten onrechte in een instituut opgenomen en gedrogeerd en zijn ouders kregen een rekening gepresenteerd van $11.000 en dat alles vanwege een valse verklaring van zijn 12-jarige broertje waarop een psychiater zijn handelswijze had gebaseerd.

Le directeur de la CPAM de Nantes dénonce les pratiques de facturation des psychiatres

Medicare

Mass. Psychiatrist to Pay $490,000 To Settle Medicare False Claims Charges

Psychiatrist accused of billing state for sex with his patients

COVER STORY

HEALTH CARE FRAUD

Up to $80 billion is stolen each year from taxpayers and insurers. Bolder scams arise all the time, and little is done to stop them

Psychiatric Services

Psychiatric Hospital Chain Pays $4 To Resolve Charges It Imprisoned

NORTHERN LIGHT

Rehab Clinic To Pay $7.7M

Een rapport uit 1998 van de Zweedse Medische Raad wees uit dat de psychiatrie verantwoordelijk was voor bijna de helft van de verkeerde behandelingen van patiënten die gerapporteerd en doorverwezen waren naar de openbare aanklager voor verdere actie.

Zwitserland: de zeer bekende Renzo Realini werd schuldig bevonden aan fraude en het vervalsen van documenten nadat hij rekeningen had uitgeschreven voor 30-urige werkdagen.

bestaande" psychotherapie sessies, het in rekening brengen van extreem lang verblijf in inrichtingen voor intramurale zorg, het geven van smeergeld aan artsen, het enorm opblazen van het aantal uren psychotherapie dat geleverd is om duizenden dollars extra te ontvangen van de overheid en van particuliere verzekeringsmaatschappijen."[17]

Er is o.a. fraude gepleegd door het in rekening brengen van therapie bij verzekeringsmaatschappijen terwijl de betreffende patiënten in de gevangenis zaten, het sturen van rekeningen voor therapie aan een verpleegtehuisbewoner die in coma lag en het geven van dagelijkse "groepstherapie sessies" die bestonden uit het uitdelen van gratis koffie en brood, en het luisteren naar muziek.

Criminelen in de gelederen

Misdaad in de geestelijke gezondheidszorgindustrie is bepaald niet beperkt tot geldzaken. Een overzicht van meer dan 800 veroordelingen van psychiaters, psychologen en psychotherapeuten tussen 1998 en 2004, onthult dat fraude, diefstal en verduistering 43% van de veroordelingen uitmaakte; 32% waren seksuele misdaden en 6% betrof dood door schuld en moord.

In juni 2002 werd de Nieuw-Zeelandse psychiater Colin Bouwer (het voormalig hoofd van de faculteit psychologische geneeskunde aan de prestigieuze Otago Universiteit) tot een levenslange gevangenisstraf veroordeeld, met een minimum van 15 jaar onvoorwaardelijk, voor het langzaam met drugs vergiftigen en vermoorden van zijn vrouw.[18]

In november 2003, werd de Tsjechische psychiater Ivan Zagainov tot 13 jaar gevangenisstraf veroordeeld voor het wurgen van een 15-jarig meisje.[19]

Op 12 november 1993, bekende de psychiater Frederick Aptowitz schuldig te zijn aan de aanklacht, dat hij een voormalige patiënt ertoe had aangezet om een verpleegster te vermoorden. De verpleegster Terricita Clemons, had voor Aptowitz gewerkt. Hij betaalde de voormalige patiënt €2.448 om dynamiet onder de auto van Clemons te leggen.[20]

In de Verenigde Staten wordt 40% van de psychiaters aangeklaagd wegens fouten bij de behandeling gedurende hun loopbaan. Het is ironisch dat psychiaters en psychologen, terwijl ze claimen deskundig te zijn op het gebied van het verstand en het menselijk gedrag, het hoogste percentage drugsmisbruik en zelfmoorden scoren binnen de medische beroepsgroep.

> "…We hebben enkele van de meest uitgebreide, vernuftig uitgedachte, bedrieglijke, immorele en onwettige plannen aan het licht gebracht, welke gebruikt worden om lege bedden in ziekenhuizen te vullen…dit is niet slechts onredelijk. Het is schandalig. Het is oplichterij."
>
> — Mike Moncrief, Senator van Texas State, 1992

BELANGRIJKE FEITEN

1. Met het afgeven van mandaten op de uitkeringen van verzekeringen aan de geestelijke gezondheidszorg in Amerika, is te verwachten dat het aantal gevallen van fraude gaat escaleren.

2. Drugsmisbruik en fraude komen veel voor in het psychiatrische systeem.

3. Community Mental Health Centers (CMHC) hebben geen geld bespaard zoals beloofd was, integendeel, ze hebben geleid tot enorme verhogingen in de overheidskosten en fraude, zonder evenredig resultaat.

4. In Japan werd gefraudeerd met dossiers van patiënten en het aantal behandelend artsen en zusters werd overdreven om zo meer geld van de overheid te krijgen.

Psycholoog Carl Lichtman uit New Jersey bekende 36 verzekeringsagenten voor $3,5 miljoen te hebben opgelicht met het in rekening brengen van therapiesessies die nooit hadden plaatsgevonden. In mei 1996 werd hij dan ook veroordeeld tot het terugbetalen van $2,8 miljoen aan de verzekeringsmaatschappijen en $200.000 aan de verzekering van de Amerikaanse Staat.

HOOFDSTUK TWEE

Sluwe psychiatrische oplichterij

Met het *mandaat* dat door de wetgevers is afgeven op de uitkeringen van verzekeringen aan de geestelijke gezondheidszorg in Amerika en de druk die de psychiatrie uitoefent om *alle* kinderen en volwassenen te "testen op geestelijke ziekten tijdens reguliere medische controles", kunnen we verwachten dat de fraude zal escaleren.[21]

Sprekend over de fraude in de geestelijke gezondheidszorg zei Paul McDevitt, een adviseur uit Massachusetts: "Deze mensen hebben totaal geen ethisch besef. Ze zijn moreel bankroet. Het zijn net de grafschenners in het oude Engeland die kadavers leverden voor de medische opleidingen."[22] Het verschil is alleen dat het bij psychiaters en psychologen gaat om het uitbuiten van mensen die nog leven.

In een artikel over psychiatrische fraude uit 1997 stelde Mark Schlein, directeur van de Medicaid Verzekeringsmaatschappij: "Wat we ontdekt hebben is dat de omvang van de fraude alleen beperkt wordt door de verbeeldingskracht. We hebben een enorme variëteit in soorten fraude ontdekt."[23]

> "Wat we ontdekt hebben is dat de omvang van de fraude alleen beperkt wordt door de verbeeldingskracht. We hebben een enorme variëteit in soorten fraude ontdekt."
>
> — Mark Schlein, Directeur van Medicaid Insurance in Florida, 1997

Verzekeringsfraude

▮ In 2002 ging een organisatie die geestelijke gezondheidszorg levert akkoord met het betalen van $7,8 miljoen om een rechtszaak te schikken wegens het indienen van valse claims bij Medicare en Medicaid.[24]

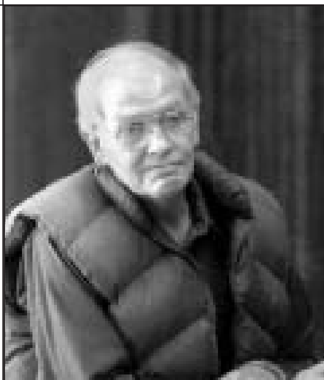
▮ In 2000 werd de psychiater Jan A. Mayer uit Tennessee, veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf en een boete van $400.000, voor zijn rol in een zaak waarbij hij valse rekeningen stuurde aan verschillende staatsverzekeringen en particuliere verzekeringen, inclusief rekeningen voor 24 uur werk per dag op het moment dat hij op vakantie was in Puerto Rico.

▮ In 2000 werd psychiater Otto Benkert in Mainz in Duitsland, veroordeeld tot 11 maanden voorwaardelijke gevangenisstraf en tot het betalen van $176.171. Hij moest ook $704.683 aan compensatie betalen wegens oplichting van de universiteit waar hij werkte als hoofd van de afdeling psychiatrie.

▮ In 1997 werd de Australische psychiater Mary Jane Ditton uit Brisbane, veroordeeld wegens het automatisch verdubbelen van de tijd die ze besteedde aan patiënten, op de rekeningen die ze indiende bij Medicaid. Ze moest bijna $35.000 betalen en bracht 2 jaar in de gevangenis door.[25]

▮ Tussen 1994 en 1998 was Japan in de ban van schandalen nadat werd ontdekt dat patiënten in particuliere psychiatrische ziekenhuizen op niet geoorloofde wijze werden opgenomen en vastgebonden, dat medische dossiers werden vervalst en dat het aantal artsen en verpleegkundigen kunstmatig werd opgeblazen om meer overheidsgeld te kunnen ontvangen. Verschillende psychiaters werden veroordeeld wegens fraude en gevangen gezet.[26]

DRUGSPROFITEUR: *Christopher V. Rowland, een psychiater uit Massachusetts, werd veroordeeld voor het verstrekken van verslavende drugs aan verslaafden, waarvan er eentje stierf aan een overdosis heroïne en kalmerende middelen binnen enkele dagen na de laatste dosering.*

Christopher Rowland

Fraude met drugs

Drugsmisbruik en fraude komen veel voor in het psychiatrische systeem. Volgens een ervaren onderzoeker van fraude in de gezondheidszorg in Californië, is een van de eenvoudigste manieren om fraude op te sporen te zoeken naar het overmatig uitschrijven van recepten onder psychiaters.

▮ In mei 2004 werd de New Yorkse psychiater David Roemer veroordeeld nadat hij verklaard had schuldig te zijn aan criminele samenzwering inzake het voorschrijven van drugs en het oplichten van de overheidsverzekering Medicaid. Door deze samenzwering werden de straten overspoeld met sterk verslavende narcotica en psychiatrische drugs ter waarde van miljoenen dollars. Het betrof onder andere het middel Seroxat. Roemer werkte samen met vier medeplichtigen die Medicaid-verzekerden ronselden op straat en in afkickcentra. Terwijl ze naar het kantoor van Roemer reden kregen de rekruten geld en werd ze verteld naar welke drugs ze moesten vragen. Roemer verkocht ze vervolgens het recept. De mensen werden daarna meegenomen naar apotheken waar de recepten werden verstrekt en vergoed door de verzekering. De pillen werden vervolgens verkocht op de zwarte markt. Roemer werd veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf en moest $340.000 dollar terugbetalen aan Medicaid.[27]

> "Er zijn maar weinig dingen zieliger dan een corrupte arts, vooral als hij zijn kantoor gebruikt om drugs te verkopen"
>
> — *Procureur Generaal Dennis Vacco, uit New York over de veroordeling van psychiater Priyakant S. Doshi, 1996*

▮ "Er zijn maar weinig dingen zieliger dan een corrupte arts, vooral als hij zijn kantoor gebruikt om drugs te verkopen", stelde Procureur Generaal Dennis Vacco tijdens een persconferentie waarin de veroordeling van psychiater Priya-kant S. Doshi, bekend werd gemaakt. Doshi werd in 1996 veroordeeld tot 7 jaar gevangenisstraf voor het in het wilde weg verkopen van drugs, "zonder de intentie om vast te stellen of zijn patiënten ze echt nodig hadden".

Toen psychiater Frank Dunn uit Texas in oktober 1992 werd veroordeeld wegens het illegaal handelen in voorgeschreven drugs, zei Assistant District Attorney Susan Patterson tegen de rechtbank: "Hij is een drugsdealer van de ergste soort... het topje van de ijsberg." Dunn stond bekend als "Dr. Feel Good" onder de drugsgebruikers. Hij werd veroordeeld tot 16 jaar gevangenisstraf en het betalen van $10.000 boete.

Fraude met Community Mental Health in de Verenigde Staten

In 1990 gaf een commissie van het Amerikaanse Congres een rapport uit waarin geschat werd dat de Community Mental Health Centers tussen $40 miljoen en $100 miljoen aan onterechte uitgaven hadden gedaan.

In 2003 werd tijdens een onderzoek door accountants ontdekt dat het Kedren Gemeentelijk Geestelijk Gezondheidscentrum in Californië $1,4 miljoen teveel had uitgegeven. Het omvatte de betaling van de Landrover en de Cadillac van de voorzitter en voor sommige medewerkers kaartjes voor theaterbezoek en tripjes naar Las Vegas, New Orleans, Georgia, Washington DC en Londen.

In 1990 gaf een commissie van het Amerikaanse Congres een rapport uit waarin geschat werd dat de Community Mental Health Centers tussen $40 miljoen en $100 miljoen aan *onterechte* uitgaven hadden gedaan. Verschillende CMHC's hadden tennisbanen en zwembaden laten aanleggen van de fondsen die beschikbaar waren gesteld voor de gebouwen. In één geval werd geld voor personeel gebruikt om een lijfwacht en een zweminstructeur in te huren.[28]

Het misbruik van fondsen ging door, ondanks het rapport van het Congres. In september 1998 stelde Medicare vast dat 80 CMHC's geen diensten meer mochten leveren aan ouderen en gehandicapten nadat onderzoek had aangetoond dat er $600 tot $700 per dag in rekening werd gebracht voor televisiekijken en bingo spelen in plaats van verzorging.[29]

DE OPLICHTERSPRAKTIJKEN VAN DE PSYCHIATRIE

Dode patiënten en gefingeerde evaluaties...

De verzekeringsmaatschappij Blue Cross & Blue Shield United in Wisconsin, Amerika, rapporteert dat er zoveel soorten verzekeringsfraude zijn als "het criminele verstand kan bedenken" [30]

Hieronder volgen een aantal willekeurige voorbeelden van door psychiaters en psychologen gepleegde fraude:

- Het creëren van fictieve psychiatrische evaluaties om de verzekering van de patiënt uit te putten.
- Rekeningen sturen aan verzekeraars voor therapie die gegeven zou zijn aan dode patiënten.
- "Valse rekeningen", ingediend voor diensten die nooit verstrekt of geleverd werden.
- Rekeningen sturen aan verzekeraars voor kooklessen voor de patiënt en het luisteren naar muziek.
- Rekeningen indienen voor kinderen tussen 3 en 5 jaar voor behandelingen wegens marihuana gebruik.
- Het in rekening brengen van doopplechtigheden in het zwembad van het psychiatrische ziekenhuis die "recreatieve therapie" werden genoemd.
- Rekeningen indienen voor het "wekken" van de patiënten als zijnde therapeutische bezoeken.
- Rekeningen indienen bij verzekeringsmaatschappijen voor het hebben van seks met patiënten.
- Rekeningen indienen voor theaterkaartjes en tripjes overzee.
- Het uitgeven van welzijnssubsidies van de overheid aan sociale evenementen voor het personeel.

Bingo "therapie"
Misbruik van welzijnsgeld
Valse claims
Factureren zonder servce
Betaalde vakanties

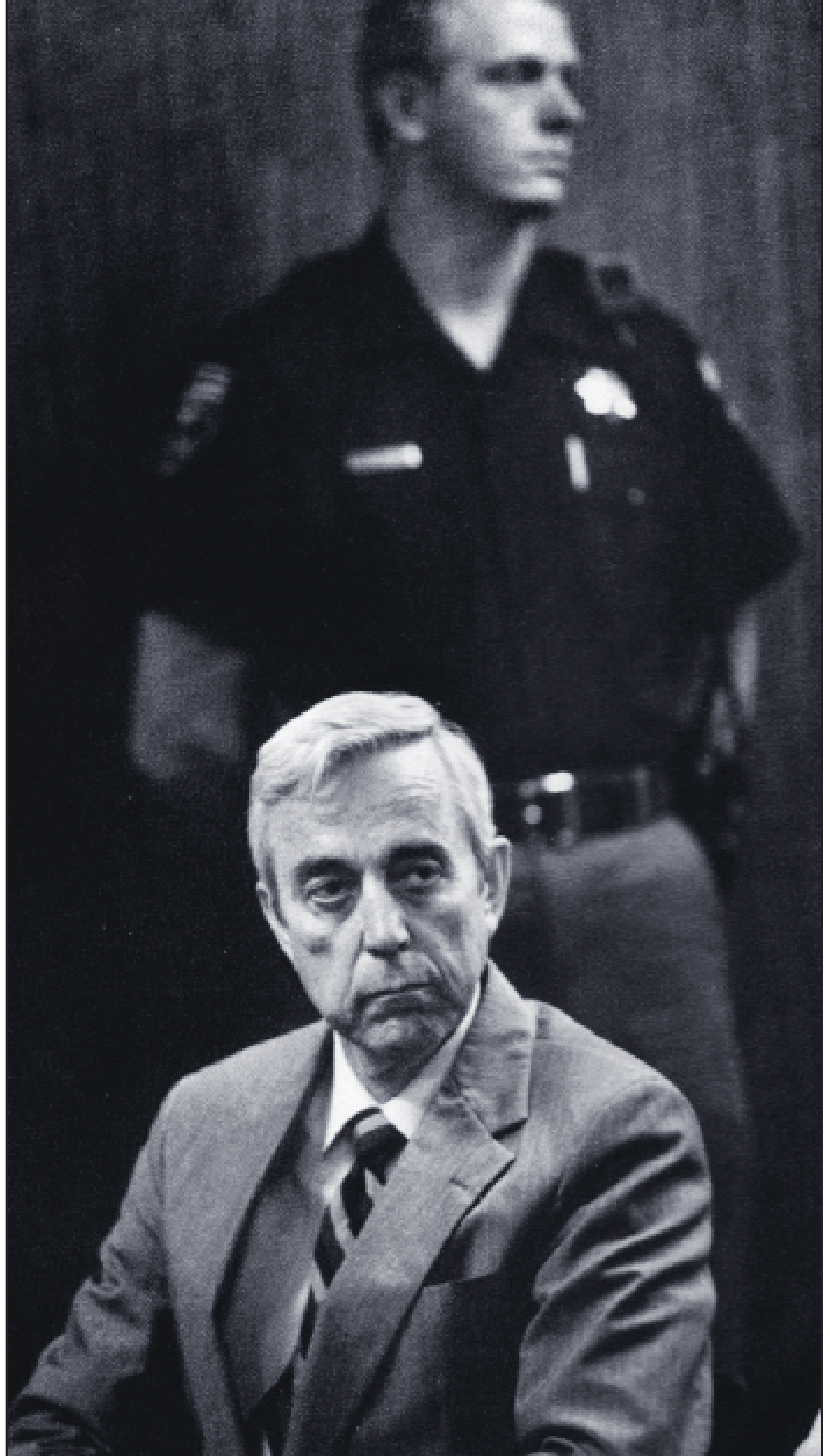
BELANGRIJKE FEITEN

1. Onderzoeken in talloze landen tonen aan dat tussen de 10% en 25% van de psychiaters en psychologen toegeeft dat ze hun patiënten seksueel misbruiken.

2. Hoewel verkrachting door een psychiater een juridisch strafbaar feit is, worden de meeste verkrachtingszaken door organisaties die toezicht houden op het handelen van psychiaters en psychologen afgehandeld als “professioneel wangedrag”.

3. Het zogenaamde ethische systeem dat door psychiaters gebruikt wordt, wordt wereldwijd aangevallen als te zacht en ongeschikt.

4. Er zijn meer dan 25 wetten speciaal ontworpen in landen en staten wereldwijd, om het stijgende aantal seksuele misdrijven door psychiaters, psychologen en psychotherapeuten, aan te pakken.

Psychiater Markham Berry bekende schuldig te zijn aan het seksueel misbruiken van 6 jonge jongens die naar hem gestuurd waren voor hulp. Volgens een onderzoeker van justitie was Berry een geroutineerde pedofiel die jarenlang jongeren had misbruikt.

HOOFDSTUK DRIE

Seksueel misbruik van patiënten

Psychiaters en psychologen beschouwen het verkrachten van een patiënt zelden als verkrachting. In plaats daarvan wordt het verzachtend “seksueel contact”, een “seksuele relatie” of “het overschrijden van grenzen” genoemd wanneer één van haar leden zichzelf, vaak met behulp van drugs of elektroshock behandeling, seksueel opdringt aan een patiënt.

Onderzoeken in talloze landen onthullen dat tussen de 10% en 25% van de psychiaters en psychologen toegeven dat ze hun patiënten seksueel misbruiken.[31]

Een Canadees onderzoek onder psychiaters uit 1997 onthulde dat van de 10% van de psychiaters die toegaf zijn patiënten seksueel te misbruiken, 80% dat meerdere malen deed. Velen van hen hadden persoonlijk analyse of psychotherapie gehad in een niet succesvolle poging om zichzelf te rehabiliteren.

In een Engels onderzoek uit 1999 onder psychologen, naar seksueel contact tussen patiënten en therapeuten, rapporteerde 25% van de ondervraagden dat ze patiënten hadden behandeld die seksueel contact hadden gehad met een andere therapeut.[32]

Duitsland rapporteerde dat 50% van de geregistreerde psychologen en psychotherapeuten niet geschikt zijn als beoefenaars omdat ze meer problemen hebben dan hun patiënten. Eenderde van de patiënten die deze beoefenaars van de geestelijke gezondheidszorg bezochten, claimde dat ze geestelijk of seksueel door hen waren misbruikt.[33]

Hoewel verkrachting door een psychiater een juridisch strafbaar feit is, worden de meeste verkrachtingszaken door organisaties die toezicht houden op het handelen van psychiaters en psychologen afgehandeld als “professioneel wangedrag”.

Deze organisaties besluiten welke disciplinaire maatregel er opgelegd moet worden. Als je deze lijn doortrekt, zou het lot van een loodgieter die een klant verkracht bepaald moeten worden door de Vakorganisatie van Loodgieters. Dit zal natuurlijk nooit gebeuren, net zo min als het de professionele toezichthoudende organisaties toegestaan zou moeten worden om als rechtbank op te treden. Vooral niet als ze al bewezen hebben dat ze niet vertrouwd kunnen worden.

> Hoewel verkrachting door een psychiater een juridisch strafbaar feit is, worden de meeste verkrachtingszaken door organisaties die zich bezig houden met toezicht op het handelen van psychiaters en psychologen afgehandeld als “professioneel wangedrag”. Het zogenaamde ethische systeem dat door psychiaters gebruikt wordt, wordt wereldwijd aangevallen als te zacht en ongeschikt.

Het zogenaamde ethische systeem dat door psychiaters gebruikt wordt, wordt wereldwijd aangevallen als te zacht en ongeschikt. In 1996 claimde de World Psychiatric Association (WPA) dat: "Ethisch gedrag gebaseerd is op het individuele besef van verantwoordelijkheid van de psychiaters tegenover hun patiënt en op hun beoordeling van wat correct en passend gedrag is. Standaards en invloeden van buiten zoals professionele gedragscodes, het bestuderen van ethiek, of het instellen van richtlijnen of wetten zullen geen garantie zijn voor het ethisch beoefenen van de geneeskunde.”

Laten we eens kijken naar de Australische psychiater Paul Stenberg. Hij nam zijn patiënt mee naar een bubbelbad in een sporthal waar hij haar borsten en vagina masseerde terwijl hij haar vertelde dat dit “therapie” was. Hij had seksuele gemeenschap met een andere patiënte en

James Harrington White

Duitsland rapporteerde dat 50% van de geregistreerde psychologen en psychotherapeuten niet geschikt zijn als beoefenaars omdat ze meer problemen hebben dan hun patiënten. Eenderde van de patiënten die deze beoefenaars van de geestelijke gezondheidszorg bezochten, claimde dat ze geestelijk of seksueel door hen waren misbruikt.

Kolathur Unni

Janis Steele

Robert Ferguson

Psychotherapeuten worden steeds vaker geconfronteerd met strafrechtelijke aanklachten voor het seksueel misbruiken van personen die bij hen kwamen voor hulp. Psychotherapeut Robert Ferguson en Janis Steele werden als eersten strafbaar gesteld volgens de wet van Colorado, die een dergelijk seksueel misbruik expliciet veroordeelt. Zowel Steele als de Californische psychiater James Harrington White, een notoire pedofiel, werden vervolgd met de hulp van de Citizens Commission on Human Rights.

suggereerde dat ze eens heroïne moest proberen. In 2000 leverde Stenberg vrijwillig zijn vergunning in en hij beloofde het Medisch Tuchtcollege dat hij nergens ter wereld meer zou praktiseren. Het Tuchtcollege vond dat zijn initiatief "het publiek afdoende zou beschermen". Binnen twee jaar misbruikte Stenberg weer patiënten, die hij dus niet had mogen behandelen.

Maar als ze in het justitiële systeem terecht komen, worden psychiaters en psychologen wel degelijk vervolgd wegens seksueel misbruik van patiënten en wordt er recht gesproken:

- In mei 2004 werd de Engelse psychiater Michael Haslam tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens zedendelicten tegen drie vrouwelijke patiënten terwijl hij werkte bij de National Health Service in de tachtiger jaren.[34]
- Op 31 oktober 2002 werd de Franse psychotherapeut Jeanne-Pierre Tremel veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf wegens het verkrachten en seksueel misbruiken van twee patiënten. Tremel, 52 jaar oud, claimde dat zijn "behandeling" was gebaseerd op een "Oosterse traditie" waarin "oudere mannen meisjes kennis lieten maken met seksuele praktijken".[35]
- Op 4 juli 2002 werd psychiater Kolathur Unni uit Londen voor 18 maanden opgesloten wegens het seksueel aanranden van een vrouwelijke patiënte tijdens een hypnotherapie sessie. Unni had een geschiedenis van seksueel misbruik van patiënten en was al uit het beroepsregister van Nieuw-Zeeland verwijderd wegens soortgelijke voorvallen.
- In februari 2004 verloor de Canadese psychiater John Orpin zijn hoger beroep tegen een veroordeling uit 1998 wegens het seksueel misbruiken van vrouwelijke patiënten tijdens bizarre hypnose sessies. Terwijl de vrouwen

verdoofd waren pleegde hij sodomie en verkrachtte hij hen. Sommigen werden vastgebonden aan de muur en geslagen met een riem. Dr. Orpin vertelde hen dat zijn penis een "helende staf" was en dat verkrachting "onvoorwaardelijke liefde voorstelde". Hij gaf toe schuldig te zijn aan aanranding en seksuele mishandeling van twee vrouwen. Hij kreeg één jaar voorwaardelijk waarbij rekening werd gehouden met de 13 maanden dat hij in voorarrest had gezeten.

Op dit moment zijn er meer dan 25 wetten in Australië, Duitsland, Israël, Zweden en de Verenigde Staten om het stijgende aantal seksuele misdrijven door beoefenaars in de geestelijke gezondheidszorg, aan te pakken. Een wereldwijd antwoord is nodig.

Op 11 februari 1998 werd William Cone, een psychiater uit Missouri, veroordeeld tot 133 jaar gevangenisstraf voor een afwijkende vorm van seksueel misbruik van twee patiënten. Cone vertelde de vrouwen dat zij te vroeg van de borst waren afgehaald en dat zij "zich opnieuw moesten hechten" hetgeen betekende dat ze seks met hem moesten hebben. Om ze te overtuigen gaf hij ze grote hoeveelheden psychiatrische drugs waar ze aan verslaafd raakten. Cone claimde dat hij leed aan "alcoholisme en seksuele afhankelijkheid", een vorm van "morele krankzinnigheid teweeggebracht door zijn obsessieve preoccupatie met zijn werk, macht en perfectie..."

De Officier van Justitie, David Cosgrove, vertelde aan de rechtbank: "Hij [Cone] is een roofdier.... Deze mensen kwamen bij hem om genezen te worden en hij beschadigde ze. Ik heb nog nooit iemand aangeklaagd die zoveel pijn en schade heeft toegebracht aan zoveel mensen. Er moet een boodschap afgegeven worden aan deze verdachte en aan alle anderen in dezelfde positie."

Op dit moment zijn er meer dan 25 wetten in Australië, Duitsland, Israël, Zweden, en de Verenigde Staten om het stijgende aantal seksuele misdrijven door beoefenaars van de geestelijke gezondheidszorg, aan te pakken. Met een potentieel van 65.000 psychiaters en psychologen op de wereld die hun patiënten seksueel misbruiken, is een wereldwijd antwoord nodig.

Mototaka Yasuda

John Orpin

William Cone

(boven) Voormalig Canadees psychiater John Orpin werd veroordeeld voor het aanranden van vrouwelijke patiënten tijdens bizarre hypnotische sessies. (linksboven) Een Japanse ziekhuisketen werd gesloten na het ontdekken van schendingen van mensenrechten. Hoofdpsychiater Mototaka Yasuda op weg naar de rechtbank. (links) William Cone, psychiater te Missouri, werd veroordeeld tot 133 jaar gevangenisstraf voor het aanranden van 2 patiënten.

ONSCHULD VERRADEN

Het verkrachten en misbruiken van kinderen

De meest verachtelijke misdaden die gepleegd worden door psychiaters en psychologen, betreffen het seksueel misbruiken van kinderen die regelmatig aan hun zorg worden toevertrouwd door rechtbanken, de kinderbescherming, het maatschappelijk werk en andere overheidsorganisaties.

Een Amerikaans onderzoek naar seks tussen therapeuten en cliënten uit 2001, rapporteerde dat één op de 20 cliënten die seksueel waren misbruikt, minderjarig was. De vrouwelijke slachtoffers varieerden in leeftijd tussen 3 en 17 jaar, dit was 7 en 16 jaar bij de misbruikte jongens.[36] De gemiddelde leeftijd was 7 bij de meisjes en 12 bij de jongens.

Op 24 juli 2002, werd de Deense psycholoog Bjarne Skovsager 54 veroordeeld tot 6 jaar gevangenisstraf voor verschillende ernstige aanklachten wegens seksueel misbruik, waaronder het plegen van sodomie en onzedelijke handelingen bij drie jongens tussen 7 en 11 jaar oud. Skovsager moest aan elke jongen een schadevergoeding betalen. De rechter die hem veroordeelde zei: "U heeft de vertrouwensrelatie met deze families systematisch en ernstig geschaad..."[37]

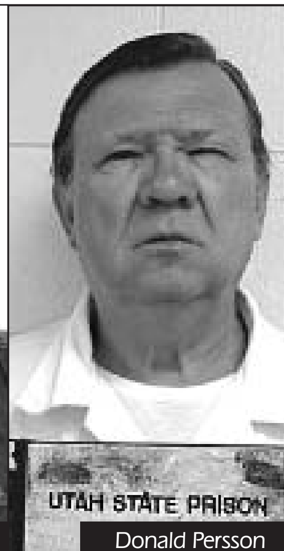
In 1997 ontzegde de Oakland Circuit Court rechter, Alice Gilbert, psycholoog Julian Gordon de mogelijkheid om op borgtocht vrijgelaten te worden, ze stelde dat hij in de gevangenis moest blijven in afwachting van het hoger beroep op zijn veroordeling voor het molesteren en plegen van sodomie met een tienerjongen. Gordon, die was aangewezen door een regionale rechtbank om te werken met probleemjongeren, werd veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf. Rechter Gilbert stelde: "Er is geen sprake van beschaving als we onze kinderen niet beschermen".

Psychiater Paul Bridges werd schuldig bevonden aan het misbruiken van twee jongens van 15 en 16 jaar, beiden kwetsbaar en weggelopen van huis. In 1996 was de 15-jarige jongen op visite geweest bij Bridges thuis, waar Bridges hem naakt fotografeerde en aanrandde. Drie jaar later reageerde een 16-jarige jongen op een advertentie die Bridges had gezet voor "mannelijke modellen", ook hij werd aangerand. De politie ontdekte dat Bridges een groep pedofielen leidde in heel Amerika. Zijn gevangenisstraf van 15 maanden was echter voorwaardelijk en de enige straf die hij uiteindelijk kreeg was het tijdelijk intrekken van zijn bevoegdheid om te praktiseren.

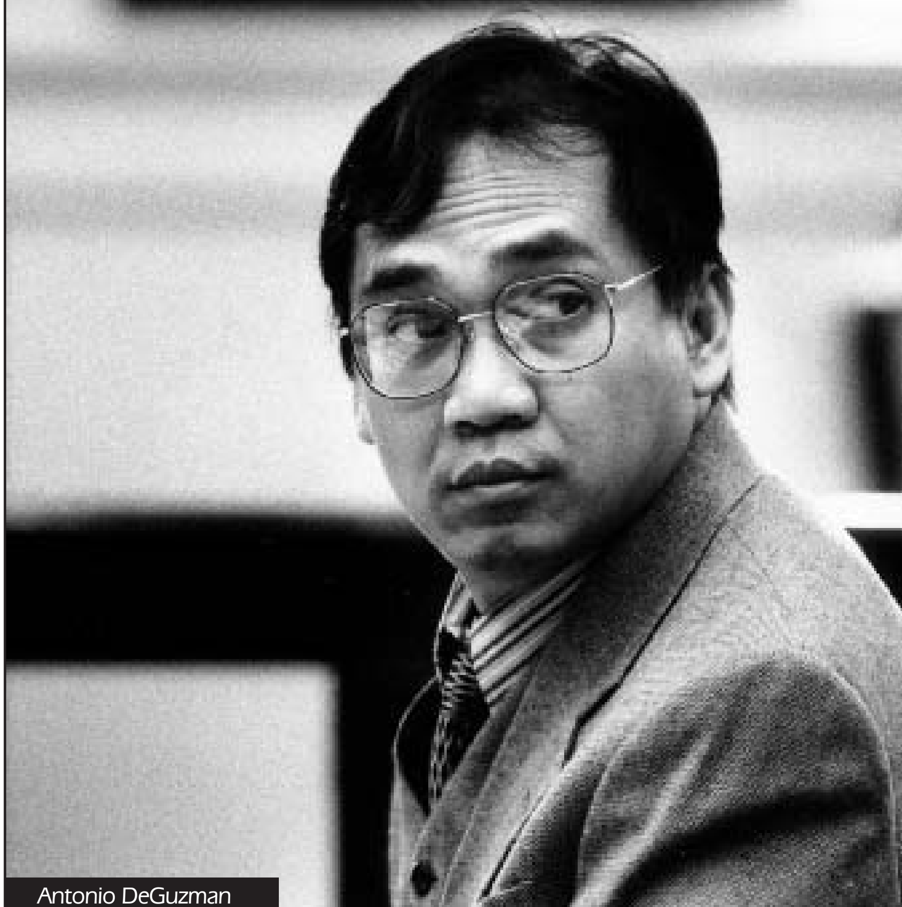
In datzelfde jaar werd Robert Bruce Craft, een psychiater uit Georgia die werkte met mishandelde en emotioneel gestoorde kinderen voor het State Department of Family and Children's Services, veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf voor het misdadig seksueel uitbuiten van een minderjarige en kindermishandeling. De officier van justitie noemde de misdaden van Craft: "Weloverwogen daden die kinderen beroofden van hun onschuld". "Twintig jaar is niet genoeg", zei hij tegen de rechter, "ook al zou hij er elke dag van uitzitten. Als hij 107 wordt net als mijn grootmoeder dan hoop ik dat hij al die jaren vastzit."

> "U heeft de vertrouwensrelatie met deze families systematisch en ernstig geschaad..."
>
> — Rechter tijdens de veroordeling van Bjarne Skovsager

Bjarne Skovsager

Donald Persson

Antonio DeGuzman

Alan J. Horowitz

Bert Potter

(boven) In 1998 werd psychiater DeGuzman te Massachusets veroordeeld tot ruim 3 jaar gevangenisstraf met 15 jaar voorwaardelijk voor intimiteiten met 3 jonge mannelijke patiënten.

▌Antonio DeGuzman, een jeugdpsychiater in Massachusetts, werd veroordeeld tot 3 à 4 jaar gevangenisstraf en 15 jaar voorwaardelijk voor het betasten van drie jonge mannelijke patiënten. De officier van justitie stelde: "Het seksueel misbruiken van jonge mensen is al erg genoeg, maar als het gaat om een arts in een witte jas… is het niet moeilijk om te zien dat het een wolf in schaapskleren betreft."

▌In 1993 beschreef Donald Persson, een psycholoog uit Utah, zichzelf als een "ethisch" persoon voordat hij werd veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf wegens het verkrachten van een 12-jarig meisje. Het bewijs dat overgelegd werd in de rechtszaak wees erop dat hij, sinds 1972, mogelijk 16 jonge meisjes seksueel misbruikt had, waarvan verschillende jonger dan vijf jaar.[38]

▌In 1992 kreeg de New Yorkse psychiater Alan J. Horowitz 10 tot 20 jaar gevangenisstraf voor het plegen van sodomie met drie jongens in de leeftijd tussen 7-9 jaar en voor het seksueel misbruiken van een 14-jarig meisje. Horowitz verdedigde zichzelf door te zeggen dat hij een "normale pedofiel" was. Politieonderzoek onthulde een spoor van seksueel misbruik van patiënten dat terugging tot het einde van de zestiger jaren toen Horowitz voor een maatschappelijke organisatie werkte om verarmde stadskinderen te helpen.

In Nieuw-Zeeland, werd een onderzoek ingesteld bij een commune van psychotherapeuten, die was gestart door psychiater Bill Rowntree en psychiatrisch verpleegkundige Bert Potter, omdat seksueel misbruik van kinderen een onderdeel was van hun "therapie"plan. Acht psychotherapeuten en leden van de commune werden aan het begin van de negentiger jaren veroordeeld. Ondanks het feit dat hij meer dan zeven jaar in de gevangenis had doorgebracht wegens seksuele delicten met kinderen, waaronder seksueel misbruik van zijn eigen kinderen, hield Potter nog steeds vol dat "seksuele activiteiten uitgaande van het kind en op hun niveau gehouden niet schadelijk zijn". Hieronder viel een driejarig meisje dat orale seks had met mannen, en op elfjarige leeftijd de drug ecstasy kreeg. Een andere tiener kreeg de taak toegewezen om na schooltijd seks met Potter te hebben omdat hij haar vertelde dat zij een emotionele blokkade had.[39]

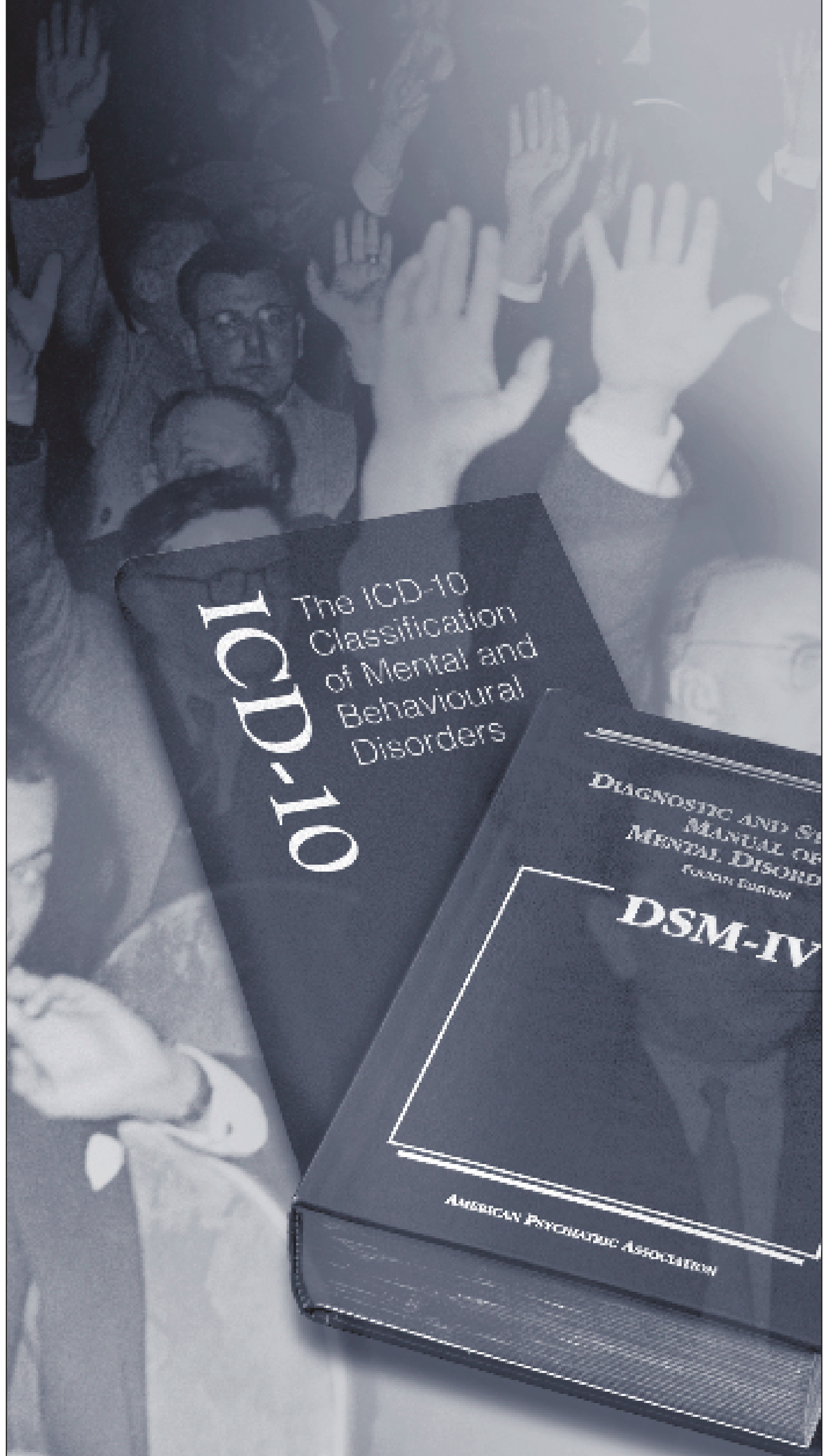
BELANGRIJKE FEITEN

1. Eén van de meest succesvolle middelen van de psychiatrie om degenen die betalen voor psychiatrische behandelingen te bedriegen, is door het gebruik van haar Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM-IV).

2. De onwetenschappelijke en valse oorsprong van de DSM nodigt uit tot frauderen

3. De DSM is de toegangscode voor therapeuten tot vergoedingen van ziektekostenverzekeringen. Het is de sleutel tot miljoenen aan verzekeringsgelden voor psychotherapie, opnamen en medicatie.

4. De DSM zegt zelf dat het boek niet gebruikt kan worden voor forensische doeleinden: "het bestaan van een 'geestelijke stoornis', 'geestelijke handicaps', 'geestelijke ziekten' of een 'geestelijke afwijking'," kan voor juridisch gebruik met betrekking tot toerekeningsvatbaarheid en criminele verantwoordelijkheid niet vastgesteld worden. Dit is echter precies waar het boek voor gebruikt wordt.

In tegenstelling tot medische praktijken heeft de psychiatrische beroepsgroep geen testen om een geestelijke stoornis of "ziekte" vast te stellen. Veel stoornissen zijn in het leven geroepen door een stemming zonder wetenschappelijke basis of bewijs.

HOOFDSTUK VIER

Verzonnen "ziekten" leiden tot fraude

In juridische termen is fraude: vooropgezette misleiding of opzettelijk een verkeerde voorstelling van zaken geven om geld, rechten, eigendommen of privileges zeker te stellen. In algemene termen wordt fraude gezien als oneerlijk handelen, bedriegerij of zwendel.

Eén van de meest succesvolle middelen van de psychiatrie om degenen die betalen voor psychiatrische behandelingen te bedriegen, is middels het gebruik van haar *Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM-IV)* en het vergelijkbare hoofdstuk over geestelijke stoornissen in de *International Classifications of Diseases (ICD-10)*.

Zoals de professoren Herb Kutchins en Stuart A. Kirk, schrijvers van *Making us Crazy* stellen: "…Een van de belangrijkste effecten van de *DSM* is het uitbetalen door verzekeringsmaatschappijen: de *DSM* is de toegangscode voor psychotherapeuten tot vergoedingen van ziektekosten… Of je nu depressief bent of gewoon verlegen, manisch depressief of chagrijnig, angstig of alleen gespannen, het is geen kwestie van alleen de betekenis van woorden; het is de sleutel tot miljoenen aan verzekeringsgelden voor psychotherapie, opnamen en medicatie. Deze vitale verbinding bestaat, omdat alle zorgverleners in de geestelijke gezondheidszorg een psychiatrisch diagnostisch etiket samen met het bijbehorende codenummer op hun rekeningen moeten zetten, om verzekeringsgelden te kunnen ontvangen.

"De *DSM* levert de sleutel die toegang verschaft tot de dollars van niet alleen de particuliere verzekeringsmaatschappijen maar ook tot de grote budgetten van overheidsprogramma's, zoals Medicaid, Sociale Zekerheidsprogramma's, het Bijstandsprogramma voor Veteranen en Medicare in Amerika."[40]

> "Een van de belangrijkste effecten van de *DSM* is het uitbetalen door verzekeringsmaatschappijen: de *DSM* is de toegangscode voor psychotherapeuten tot vergoedingen van ziektekosten… Het is de sleutel tot miljoenen aan verzekeringsgelden voor psychotherapie, opnamen en medicatie".
>
> — Professoren Herb Kutchins en Stuart A. Kirk, schrijvers van *Making Us Crazy*, 1997

Het onwetenschappelijke en onechte karakter van de *DSM* nodigt uit tot frauderen.

Dr. Robert F. Stuckey, een voormalige geneesheer-directeur bij een psychiatrische instelling van National Medical Enterprises, gaf toe dat psychiaters en ziekenhuisstaf "absoluut geniaal waren in het diagnosticeren van de *verzekering*". Als een mogelijke patiënt contact opnam met het ziekenhuis werd zijn of haar verzekering grondig en nauwkeurig onderzocht. Na de opname werd de verzekering regelmatig opnieuw bekeken om na te gaan "hoe het ziekenhuis op een legale manier elke mogelijke dollar kon lospeuteren die op die dag op die polis beschikbaar was", aldus Stuckey.

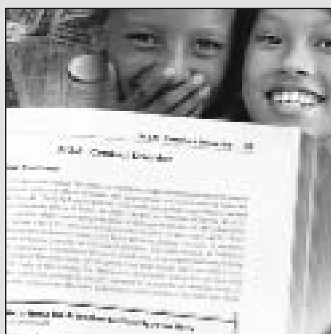
"De patiënt kreeg gewoonlijk de diagnose die paste in de categorie waar het meeste geld voor beschikbaar was.… De primaire functie van het ziekenhuis, een functie die zo belangrijk was dat al het andere er ondergeschikt aan werd

Het verkopen van psychiatrische "ziekten"

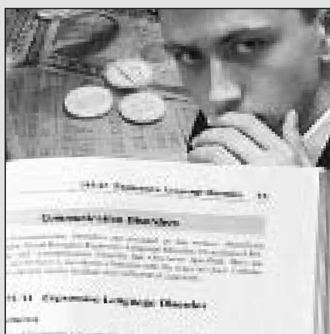
Van de eerste Diagnostic and Statistical Manual (DSM) die 112 geestelijke stoornissen noemde, tot de laatste uitgave die er nu 374 heeft, zijn de criteria voor psychiatrische diagnoses een parodie van op wetenschap gebaseerde ziekten. Doordat de psychiatrie het gebruikt om ziekenhuizen, overheden en verzekeringen op te lichten, geven ze de geneeskunst een slechte naam. De factureringslijst omvat:

Cafeïne-gerelateerde stoornis DSM pag. 212

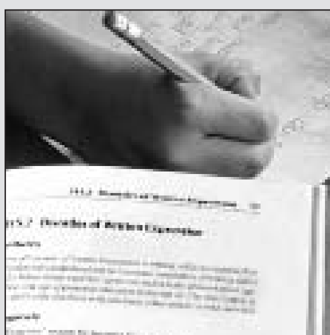
Gedragsstoornis DSM pag. 85

Taalstoornis DSM pag. 55

Rekenstoornis DSM pag. 50

Stoornis schriftelijke uitdrukkings-vaardigheid – DSM pag. 51

gemaakt, was om elke mogelijke cent uit de patiënten te halen."[41]

Joe Sharkey, de schrijver van Bedlam, een boek over psychiatrische fraude, zegt dat in de tachtiger jaren psychiaters diagnoses ontwierpen om jongeren op te kunnen nemen, die tegemoet kwamen aan de voorwaarden van de verzekeringsmaatschappijen. "Deze nieuwe diagnoses waren adembenemend in hun draagwijdte. Neem als voorbeeld het brede gebied van gedrag van kinderen en jongeren in de klas, dat in de psychiatrische klinische bijbel, de *Diagnostic and Statistical Manual (DSM-III-R)*, geclassificeerd wordt als stoornissen en officiële codes heeft gekregen waar verzekeringen op uitbetalen."[42]

De volgende kinderdiagnoses maken deel uit van de *DSM/ICD:*

- Articulatieontwikkelingsstoornis
- Spellingsstoornis
- Stoornis in de schriftelijke uitdrukkingsvaardigheid
- Rekenstoornis
- Stotteren
- Communicatiestoornis, niet anderszins omschreven
- Aandachtstekort stoornis (ADD), met Hyperactiviteit (ADHD)
- Oppositioneel opstandige gedragsstoornis
- Gedragsstoornis
- Fonologische stoornis
- Rivaliteit tussen broers en zussen
- Niet meewerken aan de behandeling stoornis
- Het allesomvattende levensfaseprobleem

Zorgvuldig uitgekiend en meer dan vier decennia gepromoot door psychiaters, worden de *DSM* en *ICD* nu zwaar naar voren geschoven als diagnostische gereedschappen. Niet alleen voor individuele behandelingen maar ook voor gevechten om de voogdij, discriminatiezaken gebaseerd op veronderstelde psychiatrische onbekwaamheid, getuigenissen voor rechtbanken, onderwijs en meer. Feitelijk, wanneer er een psychiatrische opinie gevraagd of gegeven wordt, worden de *DSM en de ICD* in toenemende mate geaccepteerd als het definitieve woord over geestelijke gezondheid, krankzinnigheid en zogenaamde geestelijke ziekten.

Voor volwassenen worden frauduleus de volgende stoornissen in rekening gebracht:

"Ons rechtssysteem is verteld dat de klinische psychologie een wetenschappelijke discipline is, dat haar theorieën en methodologie die van een volwassen wetenschap zijn, en ons rechtssysteem heeft het geloofd. Gezien de betreurenswaardige staat van de klinische psychologie als 'wetenschap' is dat werkelijk ongelooflijk."

— Dr. Margaret Hagen, psycholoog en docent aan de Universiteit van Boston.

- Slaapwandelen
- Nicotineonthouding
- Cafeïne-intoxicatie/onthouding
- Pavor nocturnus (Sleep Terror Disorder, o.a. het transpirerend wakker worden na een nachtmerrie)
- Nachtmerries

Therapeut Ron Leifer uit New York, waarschuwt dat psychiaters overal een geestelijke ziekte in zullen vinden en dat er geen wetenschap aan te pas komt. Hij stelt dat de diagnostische methode van de DSM "arrogante fraude" is. "Het op enige wijze pretenderen dat dit een *wetenschappelijke* uiteenzetting is, is schadelijk voor de cultuur…"[43]

Volgens Dr. Margaret Hagen, psycholoog en docent aan de Universiteit van Boston: "Ons rechtssysteem is verteld dat de klinische psychologie een *wetenschappelijke* discipline is, dat haar theorieën en methodologie die van een volwassen wetenschap zijn, en ons rechtssysteem heeft het geloofd. Gezien de betreurenswaardige staat van de klinische psychologie als 'wetenschap' is dat werkelijk ongelooflijk."

De *DSM-IV* zegt zelf: "Wanneer de categorieën, criteria en beschrijvingen uit de *DSM-IV* toegepast worden voor forensische doeleinden ontstaan er grote risico's dat diagnostische informatie misbruikt of verkeerd begrepen zal worden. Het voldoet niet om "het bestaan van een 'geestelijke stoornis', 'geestelijke handicaps', 'geestelijke ziekten' of een 'geestelijke afwijking'," vast te stellen voor juridische doeleinden in relatie tot bekwaamheid, criminele verantwoordelijkheid of onvermogen.

Door verzonnen "geestelijke ziekten" werden schuldigen vrijgesproken van hun misdaden via een ontoerekeningsvatbaarheids verklaring. De psychiatrische bijbel voor het schrijven van nota's omvat ook nog de volgende 'stoornissen' als excuus voor misdrijven:

- "Pedofilie, een gewoonte en impulsieve stoornis" als excuus voor het molesteren van kinderen.
- Het "lichamelijke mishandeling van een kind" probleem.
- Het "seksueel misbruik van een kind" probleem.
- "Pyromanie", in plaats van opzettelijke en doelgerichte brandstichting.
- "Ziekelijke neiging tot brandstichting", in plaats van brandstichting.
- "Kleptomanie (onweerstaanbare drang om te stelen)" in plaats van diefstal.

Dr. Thomas Dorman, een internist en lid van het Koninklijk College voor Artsen in Engeland en Canada, stelt: "Samengevat is het creëren van lijsten met psychiatrische 'ziekten', het van kracht laten worden van deze lijsten door overeenstemming en het toevoegen van codes die ervoor zorgen dat de verzekeringen uitbetalen, niets anders dan een winstgevende truc die de psychiatrie voorziet van een pseudo-wetenschappelijk aura. De daders voeden zich, natuurlijk, uit de publieke trog."[44]

BELANGRIJKE FEITEN

1. Mensen met klachten van psychische aard en bewoners van psychiatrische instellingen zijn een makkelijk doelwit voor seksueel en/of financieel misbruik.

2. Psychiaters, psychologen, psychotherapeuten en hun ziekenhuizen moeten volledig verantwoordelijk worden gemaakt voor hun financiering, praktijken en behandelingen - en hun resultaten.

3. Elke psychiater of psycholoog die geconfronteerd wordt met een onderzoek naar seksueel misbruik van een patiënt zal altijd verdacht moeten worden van frauduleuze facturering.

Het zal altijd aan instellingen buiten de geestelijke gezondheidszorg overgelaten worden om de sector op te schonen. Psychiaters en psychologen zullen ook nu niet van richting veranderen, net zo min als ze dat in de jaren negentig gedaan hebben, na tien jaar van onthullingen aangaande massale fraude in particuliere instellingen met een winstoogmerk.

HOOFDSTUK VIJF
Wat er zou moeten gebeuren

Het Amerikaanse Medicare Fraud and Abuse Training Manual (uit Arkansas) adviseert het doorlichten van diensten in de geestelijke gezondheidszorg op fraude en misbruik. De gegeven redenen hiervoor zijn: de patiënten vertrouwen hun therapeut/begeleider, geestelijk gestoorde mensen zijn gemakkelijke doelwitten voor exploitatie en bewoners van psychiatrische instellingen lopen de kans op exploitatie door zorgaanbieders.

Volgens een Procureur Generaal uit Arkansas: "Lichamelijke mishandeling of verwaarlozing is elke actie of het nalaten ervan waardoor onredelijk lijden, ellende, verwondingen of schade worden aangericht bij een bewoner… alles van slaan tot seksueel misbruik van patiënten, tot het hen ontzeggen van noodzakelijke en geschikte voeding en lichamelijke of medische zorg. Financieel misbruik bestaat uit het misbruiken van de inkomsten van de bewoner door hem te laten betalen voor diensten van het verpleeghuis, die al betaald zijn door zijn verzekering of voor het gebruik van het geld van de patiënt zonder toestemming van hemzelf, zijn curator, zijn vertrouwenspersoon, zijn boekhouder, etc."

> "Iedereen die televisie kijkt en kranten leest, is zich bewust van het feit dat psychiatrische ziekenhuizen en psychiaters in algemene ziekenhuizen en verslavingsklinieken nog steeds gretig azen op klanten die een verzekering hebben"
> — Joe Sharkey, schrijver van *Bedlam*

Andere zaken waarop gelet kan worden zijn de lengte van een "therapiesessie" (een uur in rekening brengen voor een 20 minuten durende sessie); het in rekening brengen van een persoonlijk consult of therapie terwijl de patiënt deelnam aan een "groepstherapie"; het schrijven van rekeningen voor patiënten die onmogelijk voordeel kunnen hebben van "therapie" (zoals comapatiënten); het uitschrijven van rekeningen voor externe behandelaars die niet onder de dekking van de instellingsverzekering vallen. De overzichten van uitgeschreven recepten voor drugs moeten ook nauwlettend in de gaten gehouden worden. Elke psychiater of psycholoog waar een officieel onderzoek naar wordt ingesteld wegens seksueel misbruik van een cliënt zou altijd verdacht moeten worden van het indienen van frauduleuze rekeningen.

Het zal altijd aan instellingen buiten de geestelijke gezondheidszorg overgelaten worden om de sector op te schonen. Psychiaters en psychologen zullen ook nu niet van richting veranderen, net zo min als ze dat in de jaren negentig gedaan hebben, na tien jaar van onthullingen aangaande massale fraude in particuliere instellingen met een winstoogmerk. Schrijver Joe Sharkey stelt: "...Iedereen die televisie kijkt en kranten leest is zich bewust van het feit dat psychiatrische ziekenhuizen en psychiaters in algemene ziekenhuizen en verslavingsklinieken nog steeds gretig azen op klanten die een verzekering hebben."

Het 'Handboek voor medische evaluaties' van het Department of Mental Health in Californië (CCHR hielp bij de introductie hiervan in 1991) stelt: "Medewerkers in de geestelijke gezon1dheidszorg…hebben een professionele en juridische verplichting om de aanwezigheid van lichamelijke ziekten in hun patiënten te herkennen… lichamelijke ziekten kunnen een geestelijke stoornis verergeren of veroorzaken...."[45] Feitelijk zou tot 40% van de psychiatrische opnamen onnodig zijn als patiënten eerst goed medisch onderzocht zouden worden. Dit vertegenwoordigt een enorme potentiële besparing, in lijden zowel als in geld.

Psychiaters, psychologen, psychotherapeuten en hun ziekenhuizen moeten volledig verantwoordelijk gemaakt worden voor hun financiering, praktijken, behandelingen en hun resultaten. Hieronder vallen ook misdaden die alleen afgehandeld zouden moeten worden door een rechtbank en niet door medische tuchtcolleges.

AANBEVELINGEN

Aanbevelingen

1 Zorg voor, of verhoog het aantal psychiatrische fraude-onderzoekseenheden om fondsen terug te halen die binnen de geestelijke gezondheidszorg verduisterd zijn.

2 Er moeten klinische en financiële controles plaatsvinden bij alle door de overheid beheerde en particuliere psychiatrische instellingen die overheidssubsidies of verzekeringsgelden ontvangen. Dan kan de verantwoording vastgesteld worden en kunnen statistieken samengesteld worden over opnamen, behandelingen en sterfgevallen, zonder dat de privacy van patiënten geschaad wordt.

3 Er moet door regionale, nationale en internationale wetshandhavers en in de gegevensbestanden van de politie een lijst van veroordeelde psychiaters en medewerkers in de geestelijke gezondheidszorg worden bijgehouden, met name van degenen die veroordeeld en/of bestraft zijn wegens fraude en seksueel misbruik, om te zorgen dat veroordeelde of uit de registers geschrapte medewerkers geen andere functie meer kunnen uitoefenen binnen de geestelijke gezondheidszorg.

4 Geen enkele veroordeelde medewerker in de geestelijke gezondheidszorg zou meer aangesteld mogen worden bij overheidsinstellingen, en zeker niet bij heropvoedingsinstituten, gevangenissen of scholen.

5 De *DSM en de ICD* (hoofdstuk over geestelijke stoornissen) moeten niet meer gebruikt worden door overheidsinstellingen, departementen en andere organen, zeker niet in de gerechtelijke, onderwijskundige en juridische systemen.

6 Leg het recht van patiënten en hun verzekeringsmaatschappijen vast, om teruggaaf van gelden te ontvangen voor behandelingen in de geestelijke gezondheidszorg die niet het beloofde resultaat of verbetering teweeg brachten of die leidden tot bewezen schade voor het individu. Dat zal ervoor zorgen dat de verantwoordelijkheid weer bij de individuele beoefenaar en de psychiatrische instelling komt te liggen in plaats van bij de overheid of haar instanties.

7 Overtuig u ervan dat regeringen een wetenschappelijke onderbouwing eisen voor alle 374 geestelijke stoornissen in de *DSM* en de *ICD*, voordat er verzekeringsgelden uitbetaald mogen worden. Totdat deze bewijzen zijn geleverd moeten overheidsinstanties, de rechtspraak, het onderwijssysteem en juridische organisaties de *DSM* en het hoofdstuk over geestelijke stoornissen in de *ICD* niet vertrouwen.

8 Subsidies en vergoedingen van ziektekostenverzekeringen moeten alleen gebruikt worden aan bewezen, werkende behandelingen die controleerbaar de patiënt genezen of een duidelijke verbetering opleveren.

Citizens Commission on Human Rights International

De Citizens Commission on Human Rights (CCHR) werd in 1969 vanuit de Scientology Kerk opgericht met het doel om psychiatrische schendingen van mensenrechten te onderzoeken en aan de kaak te stellen en om het veld van de geestelijke gezondheidszorg op te schonen. CCHR heeft vandaag de dag meer dan 130 afdelingen in 31 landen. Adviseurs, die Commissarissen genoemd worden, vormen de Adviesraad en deze bestaat uit artsen, advocaten, onderwijskundigen, artiesten, zakenmensen en vertegenwoordigers van burger- en mensenrechtenorganisaties.

CCHR verstrekt geen medisch of juridisch advies, maar werkt wel nauw samen met artsen en ondersteunt medische beroepsbeoefenaars. CCHR houdt zich voornamelijk bezig met het frauduleuze gebruik van subjectieve "diagnoses" die niet op wetenschappelijke of medische feiten gebaseerd zijn. Gebaseerd op deze valse diagnoses rechtvaardigen psychiaters het voorschrijven van schadelijke behandelingen met o.a. bewustzijnsveranderende drugs die het onderliggende probleem van de persoon maskeren en zijn/haar herstel in de weg staan.

Het werk van CCHR sluit aan bij de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de VN, specifiek op de volgende punten die psychiaters dagelijks overtreden:

Artikel 3: "Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon."

Artikel 5: "Niemand zal onderworpen worden aan folteringen, noch aan wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing."

Artikel 7: "Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming door de wet."

Door de valse diagnoses, stigmatiserende labels, wetten voor gedwongen opnamen en wrede depersonaliserende "behandelingen" van de psychiatrie, worden duizenden mensen geschaad en worden duizenden hun bij geboorte gekregen mensenrechten ontzegd.

CCHR heeft vele honderden hervormingen bewerkstelligd door te getuigen bij openbare hoorzittingen die over psychiatrische mishandelingen gehouden werden en door samen te werken met de media, wetsdienaren en overheidsfunctionarissen.

DOEL VAN DE ORGANISATIE

DE CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

onderzoekt en onthult schendingen van mensenrechten in de psychiatrie. Zij werkt nauw samen met gelijkgestemde groepen en personen die ook werken aan het opschonen van de geestelijke gezondheidszorg. CCHR zal dit blijven doen tot de schadelijke en gedwongen praktijken van de psychiatrie ophouden te bestaan en mensenrechten en de menselijke waardigheid hersteld zijn voor iedereen.

Senator Mike Moncrief, Texas, 1994

"De inspanningen van organisaties zoals de uwe zijn van doorslaggevend belang bij de activiteiten om individuen te beschermen tegen misbruik, zoals we ontdekten in Texas en elders in het land."

Dennis Cowan
Fraudeonderzoeker in de gezondheidszorg, USA, 2004

"Ik wil de Citizens Commission on Human Rights gelukwensen met hun aanhoudende inspanning voor het aan de kaak stellen van frauduleuze en schadelijke praktijken in het veld van de geestelijke gezondheidszorg. De staf van CCHR is een toegewijde groep. Hun deskundigheid, publicaties en rapporten zijn een gereedschap voor elke onderzoeker die bezig is met onderzoek naar fraude in de geestelijke gezondheidszorg of andere criminele activiteiten in dit systeem. Het werk en de materialen van CCHR maken consumenten en het publiek bewust van de mate van fraude en misbruik in de geestelijke gezondheidszorg en van het feit, dat ook zij, hier gemakkelijk het slachtoffer van kunnen worden."

Chris Brightmore
Voormalig hoofdinspecteur recherche bij de Metropolitan Police, Engeland, 2002

"Ik ben mij intens bewust van het kwaad waartoe boosaardige of zelfs misleide psychiaters in staat zijn als hun activiteiten niet zorgvuldig in de gaten worden gehouden. Dit is een cruciale rol die CCHR op heldhaftige wijze heeft gespeeld."

In mei 2001 had ik de eer en het genoegen om de Fraude-afdeling van de CCHR tentoonstelling in Los Angeles te openen, en ik moet zeggen, het is een van de meest indrukwekkende die ik ooit gezien heb; als ik kijk naar hetgeen dat CCHR bereikt heeft, kan ik me voorstellen waarom sommige psychiaters de groeiende kracht van deze organisatie met behoorlijke bezorgdheid gade slaan."

Voor meer informatie:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.
Los Angeles, CA, USA 90028
Tel.: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720
www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

CCHR KANTOREN

CCHR Australië
Citizens Commission on
Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Tel.: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Oostenrijk
Citizens Commission on
Human Rights Austria
(Bürgerkommission für
Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Tel.: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR België
Citizens Commission on
Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
België
Tel.: 324-777-12494

CCHR Canada
Citizens Commission on
Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tel.: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Tsjechië
Obcanská komise za
lidská práva
Václavské námestí 17
110 00 Praha 1,
Czech Republic
Tel./Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Denemarken
Citizens Commission on
Human Rights Denmark
(Medborgernes
Menneskerettighedskommission
—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Tel.: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Finland
Citizens Comission on
Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Frankrijk
Citizens Commission on
Human Rights France
(Commission des Citoyens pour
les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12 , France
Tel.: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Duitsland
Citizens Commission on
Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der
Psychiatrie gegen
Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Tel.: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Griekenland
Citizens Commission on
Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Nederland
Citizens Commission on
Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA Amsterdam
Holland
Tel./Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Hongarije
Citizens Commission on
Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Tel.: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israël
Citizens Commission
on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Tel.: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Italië
Citizens Commission
on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i
Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japan
Citizens Commission on
Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tel./Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Zwitserland: Lausanne
Citizens Commission
on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour
les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Tel.: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexico
Citizens Commission
on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por
los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico
Citizens Commission on
Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los
Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Tel.: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepal
P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR Nieuw Zeeland
Citizens Commission on
Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Tel./Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Noorwegen
Citizens Commission on
Human Rights Norway
(Medborgernes
menneskerettighets-kommisjon,
MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Rusland
Citizens Commission on
Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Tel.: 7095 518 1100

CCHR Zuid-Afrika
Citizens Commission on
Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tel.: 27 11 622 2908

CCHR Spanje
Citizens Commission on
Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los
Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Zweden
Citizens Commission on
Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga
Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Tel./Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Taiwan
Citizens Commission on
Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Zwitserland: Ticino
Citizens Commission on
Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per
i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Engeland
Citizens Commission on
Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Tel.: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchruk.org

CCHR Zwitserland: Zürich
Citizens Commission on
Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Tel.: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

Referenties

1. “Czech Health Care Corruption Widespread, Experts Say,” *Deutsche Presse-Agentur*, 10 Oct. 2001.

2. Rob Varnon, “Health-Care Fraud Affects Billions,” *Connecticut Post*, 17 May 2004.

3. Interview with New York State Dept. of Law, Medicaid Fraud Control Unit, 15 Dec. 1995, regarding 1995 health care fraud convictions in 1995; “Special Prosecutor Arrests Westchester Psychiatrist—NY State Employee—In $8200 Medicaid fraud,” Special Prosecutor For Medicaid Fraud Control News Release, 6 Feb. 1992; Gilbert Geis, Ph.D., *et. al.*, “Fraud and Abuse of Government Medical Benefit Programs by Psychiatrists,” *American Journal of Psychiatry*, Vol. 142, No. 2, Feb. 1998, p. 231.

4. Rshinde, “Betrug auf Rezept…,” *Frankfurter Rundschau*, (Germany), 7 May 2004.

5. “Taxpayers Bilked of $175m US,” *The Province*, 7 Apr. 1998; Mike Steketee, “Medifraud: How Crooks Are Caught,” *Sydney Morning Herald*, 6 July 1993.

6. Melissa Leong, “Doctor Ordered to Jail for Fraud,” *The Toronto Star*, 7 Aug. 2002; Jane Gadd, “Therapist Cheats OHIP with Imaginary Patients,” *Globe and Mail*, 12 Sept. 2000.

7. Sally Satel and Keith Humphreys, “Mind Games: The Senate’s Mental Health Parity Bill Is Ill-Conceived,” *The Weekly Standard*, 13 Oct. 2003.

8. Paula J. Caplan, Ph.D., *They Say You’re Crazy*, (Addison Wesley Publishing Company, New York, 1995), p. 234.

9. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy*, (St. Martin’s Press, New York, 1994), pp. 24-43.

10. Opening Statement of Representative Pat Schroeder, Chairwoman of the U.S. House of Representatives Select Committee on Children, Youth and Families, Apr. 1992.

11. David Montgomery, “Moncrief Testifies on Need to Combat Psychiatric Abuse,” *Fort Worth Star-Telegram*, 29 Apr. 1992.

12. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy*, (St. Martin’s Press, New York, 1994), p. 274.

13. Michael J. Sniffen, “Charter to Settle Suit By Paying $7 Million,” *The Commercial Appeal*, Memphis, Tennessee, 19 Aug. 2000.

14. “Bad Health, Thrust and Parry,” *La Regione*, (Italy), 9 Dec. 1998; “Inquiry Expanding Like Oil,” *Giornale Del Popolo*, (Italy), 15 Dec. 1998; “Health Insurances Become Civil Part,” *La Regione*, (Italy), 11 Dec. 1998.

15. “Doctors Bill Medicare ‘For Sex,’” *Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.

16. Natalie Sikora, “Doctor Sex, Hash Claims,” *Herald Sun*, 19 Dec. 1998.

17. “MENTAL HEALTH,” Significant Developments in DCIS Health Care Fraud Investigations, Internet URL: http://www.dodig.osd.mil/INV/DCIS/, accessed: 25 June 2004.

18. “Bouwer Loses Murder Appeal,” *The Press*, (New Zealand), 25 June 2002.

19. “Detsky lekar? Zruda! Zavrazdil dite!” *Blesk*, (Czech Republic), 13 Nov. 2003.

20. Ellen Margulies, “Doctor In Bombing Plot Gets Probation,” *The Tennessean*, 13 Nov. 1993; “Psychiatrist Pleads Guilty, Gets 8 Years on Probation,” *Nashville Banner*, 12 Nov. 1993.

21. President’s New Freedom Commission Final Report, Goal 4, 22 July 2004, p. 11.

22. Carol A. Marbin and Jeff Testerman, “The Patient Pipeline,” *St. Petersburg Times*, City Edition, 14 Nov. 1993.

23. Andrea Orr, “Big Move to Uncover Health Care Fraud,” *Reuters Business Report*, 20 Aug. 1997.

24. John Jordan, “Mental Health Company to Pay $7.8 Million Fraud Fine,” *Philadelphia Business Journal*, 29 May 2002.

25. Kate Hannon, “On Trail of Medifraud,” *Herald Sun*, 19 May 1997.

26. “Kanagawa mental clinic searched,” *The Daily Yomiuri*, (Japan), 29 Apr. 1994; “Illegal Mental Hospital,” *Mainichi Daily News*, (Japan), 25 Apr. 1994; “Koshikawa Kinen Hospital Had Falsified Nursing Staff Records,” *The Daily Yomiuri*, (Japan), 20 Oct. 1994; “Yasuda Gets 3-Year Term for Swindle,” *Asahi News Service*, (Japan), 15 Apr. 1998; “Former vice minister gets two years for bribery,” *Japan Times Weekly International Edition*, 6-12 July 1998; *Shinano Mainichi Evening*, (Japan), 31 Aug. 1998.

27. “Ex-Pychiatrist Admits Selling Prescriptions in Medicaid Fraud,” *DailyFreeman.com*, 1 Apr. 2004; Medicaid Scam Lands Local Doctor in Prison,” *DailyFreeman.com*, 13 May 2004.

28. Rael Issac and Virginia Armat, *Madness in the Streets*, (The Free Press, New York, 1990), p. 98.

29. Alice Ann Love, “Medicare Finds Psychiatric Fraud,” *The Associated Press*, 29 Sept. 1998.

30. “What is Fraud, Types of Health Insurance Fraud,” BlueCross & BlueShield United of Wisconsin, Internet URL: http://www.healthnetconnect.net/fraud/types.html.

31. Paul E. Garfinkel, M.D., *et. al.*, “Boundary Violations and Personality Traits Among Psychiatrists,” *Canadian Journal of Psychiatry*, Vol. 42, Sept. 1997, pp. 758–763; Norman Swan, “Crossing The Line in Doctor/Patient Relationships,” *The Health Report Radio National*, 22 Mar. 2004.

32. Dr. Raj Persaud, “Sorry Honey, I Did the Shrink,” *Sunday Times*, (United Kingdom), 28 Mar. 1999.

33. “Psychology Under Fire,” *Friehardt*, circa June/July 1996.

34. Steve Parsley, “MP Demands Answers Over Inquiry Into Jailed Doctor,” *The Northern Echo*, 19 Jan. 2004; “Psychiatrist’s Jail Term Cut,” *YorkshireTV.com*, 20 May 2004.

35. "A 'psych' from Dijon Condemned to 10 Years Prison for Rapes," *Le Bien public*, 31 Oct. 2002, (Translation).

36. Kenneth Pope, “Sex Between Therapists and Clients,” *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender*, (Academic Press, Oct. 2001).

37. "Psychologist Convicted Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urban*, (Denmark), 25 July 2002.

38. Marianne Funk, “Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term,” *Deseret News*, (Utah), 12 June 1993; “Ex-Psychologist Charged with Rape Says He’s ‘Smear Campaign’ Victim,” *Salt Lake Tribune*, 12 Feb. 1993.

39. Michele Crawshaw, "Crisispoint," *Metro*, June 1998, pp. 55-57.

40. Herb Kutchins and Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy, DSM: The Psychiatric Bible and The Creation of Mental Disorders*, (The Free Press, New York, 1997), p. 12.

41. *Op. cit.*, Joe Sharkey, *Bedlam*, pp. 215, 216.

42. *Ibid.*, p. 99.

43. Beverly Eakman, *Cloning of the American Mind: Eradicating Morality Through Education*, (Huntington House Publishers, 1998), p. 96.

44. “Introducing Thomas Dorman, M.D.,” Internet URL: http://www.libertyconferences.com/dorman.htm, accessed: 27 Mar. 2002.

45. Lorrin M. Koran, *Medical Evaluation Field Manual*, Department of Psychiatry and Behavioral Sciences, Stanford University Medical Center, California, 1991, p. 4.

Citizens Commission on Human Rights
HET VERHOGEN VAN HET BEWUSTZIJN

Educatie is een essentieel onderdeel van elk initiatief dat gericht is op het omkeren van sociale neergang. CCHR neemt deze verantwoordelijkheid heel serieus. Door de grootschalige verspreiding van de internet site, boeken, nieuwsbrieven en andere publicaties van CCHR, worden meer en meer patiënten, gezinnen, mensen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg, politici en talloze anderen op de hoogte gebracht van de feiten over de psychiatrie en over effectieve maatregelen die genomen kunnen en moeten worden.

De publicaties van CCHR – verkrijgbaar in 15 talen – laten de schadelijke invloed van de psychiatrie zien op racisme, onderwijs, recht, het afkicken van drugs, normen en waarden, bejaardenzorg, religie en vele andere gebieden. De lijst publicaties bevat ondermeer:

DE WERKELIJKE CRISIS ***in de huidig gezondheidszorg***
Rapport en aanbevelingen over het gebrek aan wetenschappelijkheid en resultaten in de geestelijke gezondheidszorg

GROOTSCHALIGE OPLICHTERIJ ***De psychiatrie is een corrupte industrie***
Rapport en aanbevelingen over het criminele monopolie van de geestelijke gezondheidszorg

PSYCHIATRISCH BEDROG ***De ondermijning van de geneeskunde***
Rapport en aanbevelingen over de invloed van de psychiatrie op de gezondheidszorg

PSEUDO-WETENSCHAP ***De valse diagnoses van de psychiatrie***
Rapport en aanbevelingen over de onwetenschappelijke werkwijze van de psychiatrie

SCHIZOFRENIE ***Een 'ziekte' die winst oplevert voor de psychiatrie***
Rapport en aanbevelingen over psychiatrische leugens en valse diagnoses

DE WREDE REALITEIT ***Schadelijke psychiatrische 'behandelingen'***
Rapport en aanbevelingen over de destructieve gevolgen van elektroshocks en psychochirurgie

VERKRACHTING IN DE PSYCHIATRIE ***Mishandeling van vrouwen en kinderen***
Rapport en aanbevelingen over de wijdverspreide seksuele misdrijven tegen patiënten binnen de geestelijke gezondheidszorg

DODELIJKE DWANGMAATREGELEN ***Mishandeling als 'therapie' in de psychiatrie***
Rapport en aanbevelingen over het gewelddadig en gevaarlijk gebruik van dwangmaatregelen in instellingen voor de geestelijke gezondheidszorg

PSYCHIATRIE ***zet de wereld aan de drugs***
Rapport en aanbevelingen over de rol van de psychiatrie in het ontstaan van de huidige drugscrisis

HET BEDROG ROND AFKICKEN ***Psychiatrische zwendel met drugs***
Rapport en aanbevelingen betreffende methadon en andere desastreuze psychiatrische, op drugs gebaseerde 'rehabilitatie' programma's

KINDEREN AAN DE DRUGS ***De psychiatrie vernietigt levens***
Rapport en aanbevelingen over frauduleuze psychiatrische diagnoses en het gedwongen aan de drugs zetten van de jeugd

HET SCHADEN VAN DE JEUGD ***De psychiatrie vernietigt kinderen***
Rapport en aanbevelingen over schadelijke beoordelingen, evaluaties en programma's op onze scholen

DE SAMENLEVING GERUÏNEERD ***Gedwongen psychiatrische 'zorg'***
Rapport en aanbevelingen aangaande het mislukken van de ambulante geestelijke gezondheidszorg en andere opgedrongen psychiatrische programma's

HET SCHADEN VAN ARTIESTEN ***De psychiatrie vernietigt creativiteit***
Rapport en aanbevelingen over de psychiatrische aanvallen op de creatieve beroepen

EEN GODDELOZE AANVAL ***Psychiatrie versus religie***
Rapport en aanbevelingen over de negatieve psychiatrische invloed op religie

HET RECHT ONDERMIJND ***De psychiatrie besmet het rechtssysteem***
Rapport en aanbevelingen over de negatieve psychiatrische invloed op rechtbanken en justitiële instellingen

MISHANDELING VAN OUDEREN ***Wrede programma's in de geestelijke gezondheidszorg***
Rapport en aanbevelingen over de mishandeling van ouderen door de psychiatrie

CHAOS EN TERREUR ***Het product van de psychiatrie***
Rapport en aanbevelingen over de rol van de psychiatrie in het internationale terrorisme

HET CREËREN VAN RACISME ***Het verraad van de psychiatrie***
Rapport en aanbevelingen over het veroorzaken van rassenhaat en genocide door de psychiatrie

CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS
De internationale waakhond over de geestelijke gezondheidszorg

---

WAARSCHUWING: Stop nooit met het slikken van psychiatrische drugs zonder het advies en de begeleiding van een betrouwbare, niet-psychiatrische arts.

Deze publicatie is mogelijk gemaakt door een donatie van de International Association of Scientologists.

Uitgegeven door de Citizens Commission on Human Rights

FOTO'S: 22: Doug Menuez/Getty; 22: Richard Cummins/Corbis.

"Bij iedere onderneming komt er een moment waarop geld erin steken met de vage hoop dat er toch nog iets uit komt zonder meer slecht zakendoen wordt. In het geval van de psychiatrie lijkt het er echter op dat we letterlijk geld aan het wegsmijten zijn geweest. Ze genezen niemand - ze creëren meer stoornissen, ze vragen om steeds meer fondsen, frauderen steeds meer. We betalen echter niet alleen in euro's, maar ook in mensenlevens."

— Jan Eastgate

Woordvoerder van de Citizens Commission on Human Rights International